

DONATIU
DELS HEREUS DE CONFIANÇA
D'APEL·LES MESTRES

Cançó d'Estiu

Desembre 1927

Lletra d'Àpeles Mestres.

Canço d'Estiu

Musica de Josep M.ª Jardi Sabater

Al Patriarca de les lletres catalanes En Àpeles Mestres, en prova
de admiració y afecte del seu humil admirador. *Josep M. Jardi Sabater*

allegretto

Quinse anys a pe nas lla vors te ni i a gam bal cor jo ve id front al teu sons més for tu na ni com pa nxi

a que uma ban do la i um cant fe *liu* *por en tes* *pi gar que ro sei* *fa a ban* *FF* *la bri* *sa te via me* *na mon fris*

pi la ci ga los en *hon can ta a* *van can ta que can ta que canta* *vias* *FF* *ro jo i* *be llas* *ri an si sa*

do ras *de peus des* *sal vos* *i el riu re* *folle* *u nu qua ter va de se ga do i* *res* *F* *pel camp co* *ri an so bel vos*

coll *f* pel campo vi an i al riu bai sa van — les gar bes lla tes la da lla al bras *F* i les ci ga les la sa lu da u van

p can ta que can ta que can ta *pp* *una en tre to tes la es pi go lai ra* *la mes ga*
ligato

vi da fe ri mon cor son ca bell ne gra flo tan tan lai re ce vi pi a ro ses pi go d'or *F* *ver mel ls sa lla vis com*

gorgon ve gen d'ull masher mo sos no v'hi viat pais *pp* i les ci ga les que ho meo vade an can ta que can ta que can ta v'is

Moderato
 san glo to en ca ra no mes pent sa an ti i am sem bla veu re din ti el jo sei tu na crea d'el be prop de lla un ca an ti i con for ma da pi gu ro sas en car

F de ge nobl que ya mos ulls plo ra ven ia les es pi gas po sa va en les pai les ci ga les pa no can ta a van ca no can ta van ni tan can tat m'ej
v'el'ar

Canço d'Estiu
Letra d'Apeles Mestres

I

Quinze anys apenas llavors tenia
I amb el cor jove i el front altiu,
Sense mes fortuna ni companyia
Que una bandola i un cant festiu
Per entres espigas que rossegaven
La brisa tévia mena mon pas
I les cigales entorn cantavan
Canta que canta que cantaràs.

II

Rojas y bellas i encisadores
Los pous descalzats y el riure foll
Una caterva de segadores
Pel camp corria sobre'l rostoll
Pel camp corrian, i al riu baixaven
Les garbes llestas la dalla'l bràs
I les cigales les saludavan
Canta que canta que cantaràs

III

Una entre totes l'aspigolaira
La més garrida feri' mon cort
Son cabell negre, flotant en l'aire
L'eneyan rosses espigas d'or.
Vermell sos llavis ad goig somreya,
D'ulls mes hermosos no n'hay vist pas
I les cigales; que hermosa deian!
Canta que canta que cantaràs.

III

Sanglote encara no més pensant 'hi
Tem sembla veure dintre'l fossa
Una creu d'alba, prop d'ella un cant
I un pom d'espigas rossas encar
De genolls quega, mos ulls ploraven
I en las espigas posava un bes
I ay; les cigales ja no cantavan
Ja no cantavan ni hi han cantat mai!